

КОРАСИ

ЛИСТ УЧЕНИКА ОШ "ЗДРАВКО ЧЕЛАР" ЧЕЛАРЕВО
ГОД. XLIX БРОЈ 185. 27. I 2015.

Да ли верујете у
Деда Мраза?

Средња група

Васпитачи Раде и Милица

Јесење воће : "Ове лепе
дарове јесен нам је дала,
зато драга јесени велико ти
хвала"

*“Тихо тихо пада лист за
листом жут, покрио је
стазе цео шумски пут”*

"Само жуто лишће тужно пада свуд"

Били смо вредни и направили зимницу

Правимо новогодишње украсе од теста

"На јужном полу, на јужном полу где живе пингвини"

*"Зима, зима е па шта је, зима,
зима - па нека је"*

Старија група васпитачица Киш Виолета

Ове јесени док је трајала берба јабука, посетили смо предузеће "Делта" и у знак захвалности урадили смо овај групни рад.

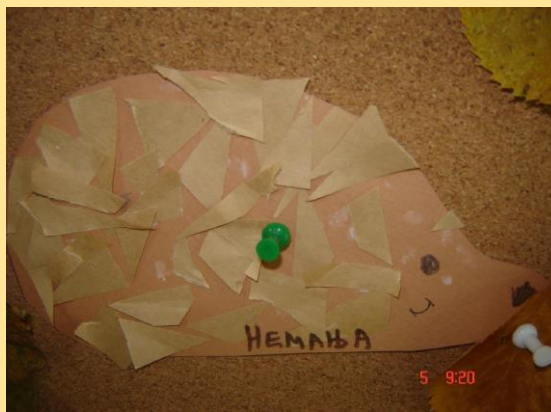
Ове јесени док је трајала берба јабука, посетили смо предузеће "Делта" и у знак захвалности урадили смо овај

Алекса Грубиша - 5 година

Јесен у мојој шуми- групни рад

Немања Башић- 5 година

Михајло Миљић- 5 година

Дамјановић Милош- 5 година

Николина Карановић - 5 година

Хана Балаж - 5 година

Слађана Кнежевић- 5 година

*Све што је лепо
и што се срећом зове
нека вас прати
од године нове!*

Симон Каракаш- 5 година

*МЛАЂЕ-СРЕДЊА ВАСПИТНА ГРУПА
ВАСПИТАЧИЦА МАЈА РАДИШИЋ*

ВРТИЋ

*Вртић значи – ВРТ малени,
на који се најлепше семе баца
и мало после, ко цвеће шарени,
никну весели будући ђаци.*

*Вртић се ВРТИ као чигра,
у сваком кругу љубав буди,
вртић је једна лепа игра
у којој станују мали људи.*

*Вртић је ТИЋ на врху гране,
спреман за свој први лет,
из топлог гнезда да, натенане.
полети срећан у нов свет.*

ПОСТАСЛИ СМО ДРУГАРИ

НАУЧИЛИ СМО ДА ДЕЛИМО ИГРАЧКЕ

СТВАРАЛИ СМО У ПАРУ И

ИНДИВИДУАЛНО

ЖИВОТ У ВРТИЋУ

Припремна предшколска група – васпитач Селаковић Соња

Припремамо се за
учешће на школскј
приредби
„Смеха и игара
деци“

МАНИПУЛАТИВНЕ АКТИВНОСТИ

Одврћемо, заврћемо, одврћемо...

Вежбе моторике шаке

Премештамо из посуде у посуду

ИСТРАЖУЈЕМО МОРСКЕ ДУБИНЕ

Шкољке нам шапућу тајне морских дубина , а ми их претачемо у слике да их никад не заборавимо

Љубав у вртићу - „Поклонио сам срце својој другарици

Учимо прве гласове и слова

Победници на јесењем кросу

ЈЕСЕН ОКО НАС

Положаји, односи, пропорције

Мислите да је лако слагати слагалице?

Расположене чике нам предстаљају
нове сорте грожђа

Хвала тети која нам је поклонила поврће за
зимницу

Са мамом куварицом припремамо киселу салату

Између редова кукуруза – машта ради свашта „Патуљак Кукурузовић“

Упознајемо другаре са својим кућним љубимцима

Постајемо чланови библиотеке
„Вељко Петровић“ – огранак „Петар
Кочић“

Гостовање песникиње Мирјане
Петров

НОВА ГОДИНА У ВРТИЋУ

Позивнице за радионицу „Новогодишње слово“

Деда Мразе, Деда Мразе не скрећи
са стазе и у вртић „Снежана“
обавезно сврати

Израда новогодишњих украса

РАДИОНИЦА СА РОДИТЕЉИМА „НОВОГОДИШЊЕ СЛОВО“

Игре – вежбе дисајних органа

Нашим Новогодишњим словима
украсили смо јелку

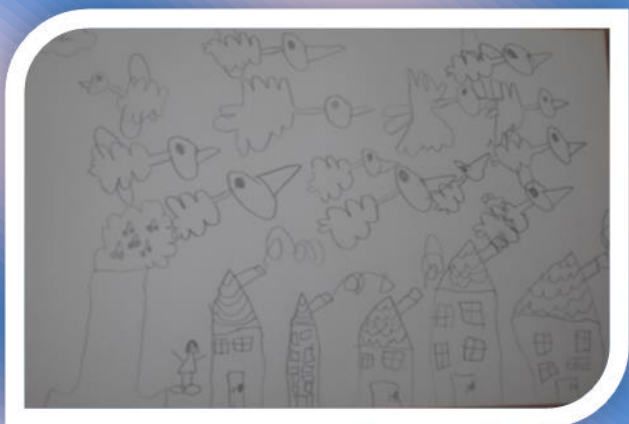
Тринаест Деда Мразева на једном месту

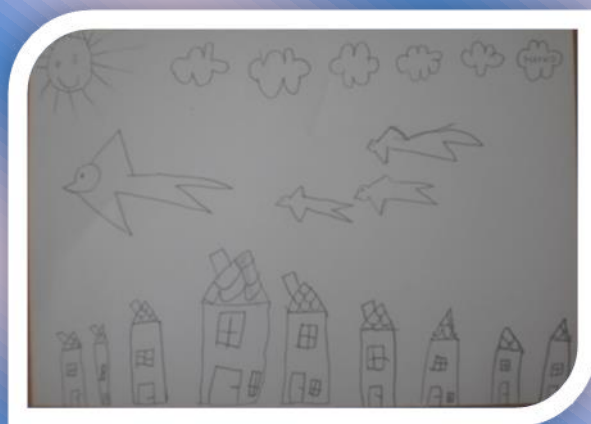
ПРЕДШКОЛСКА ГРУПА ВАСПИТАЧИЦА ЈАСНА

ТО СМО МИ!

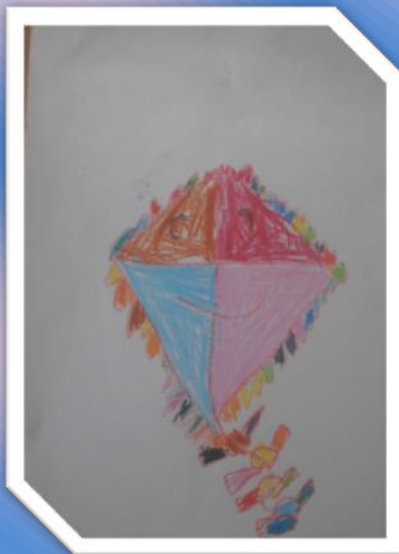
Петра Пилиповић

Марко Стајин

Немања Мандић

Милан Кнежевић

Оливера Мрђа

Александар Мандић

Милан Кнежевић

Бошко Иванчевић

Динара Иванишевић

Оливера Мрђа

Алекса Ступар

Тара Миљевић

Драган Радановић

Оливера Мрђа

Маја Качар

Динара Иванишевић

Милан Кнежевић

Од кловна за I-1

ПРИЧА У СЛИЦИ

Живим у великом .

се зове Кловноград.

Његови становници су .

су наши кућни љубимци.

Хранимо их

И ми се радујемо .

Китимо

и правимо

Драги Деда Мразе, ја бих желео аутић на даљински, слаткише, сличице.
Унапред захвалан добри дечак Зоран.

Драги Деда Мразе, ја се зовем Коста. Желим авион на даљинско управљање.

Драги Деда Мразе, ја бих за Нову годину желела да ми донесеш прибор за докторицу. Милица Гађиновић.

Драги Деда Мразе, пошто сам био добар, желео бих да добијем: робота на даљински, фудбалску лопту, костим од Рафаела, костим од Зороа. Лука Петрић

Кућица за лутке и малог понија, то жели Ања Пота од Деда Мраза.

Деда Мразе, надам се да ћеш ми испунити све жеље. Моје жеље су: Спајдермен костим, гормити, дак са коцкицама, ауто на саљински, комплет аутића. Унапред хвала! Андреј Зорић

Драги Деда Мразе! Волео бих нове гормите, лепе бајке, нове књиге, шах и пуно лепих слаткиша. Молим те, за мог малог брата неку играчку и слаткиш. Вук Станић

Волела бих да ми Деда Мраз донесе кућицу за коњиће. Марина

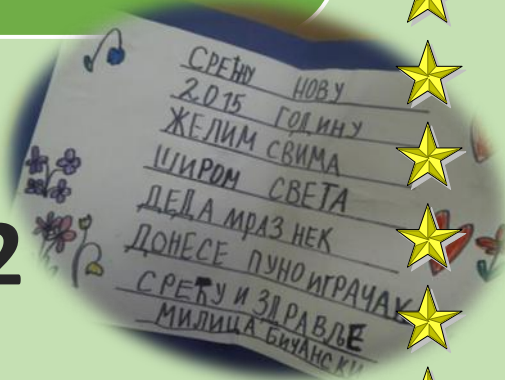
Драги Деда Мразе, ја се зовем Кристина. Била сам добра у школи и слушала маму и тату. Волела бих да ми донесеш лутку и слаткише.

Драги Деда Мразе! Ја сам Петар Колунџија из Челарева и идем у први разред. Желео бих да ми за Нову годину донесеш пакетић у коме ће бити пуно играчака и разних слаткиша. Од играчака бих волео да добијем робота и нинџа корњаче. Унапред ти се захваљујем и знам да ћеш ми испунити жеље, па ти се пуно захваљујем и желим ти пуно здравља и да мене и сву децу света усређујеш још пуно година.

Драги Деда Мразе, ја се зовем Петар Кеџман. Волео бих да ми донесеш за Нову годину Лего мајнкрафт.

Драги Деда Мразе, зовемо се Матеа и Милица Кесић. Идемо у први разред. Учимо слова и бројеве. Слушамо учитељицу, маму и тату. Биле смо добре целе године. Пожелеле смо у пакетићу: слаткише и сленише, неку књигу која има пуно одговора, неку игрицу, лутку која плива и светли. Оставићемо ти млеко и кекс да вечераш, да не останеш гладан кад донесеш поклоне.

ЖЕЉА ПО ЖЕЉА... 1-2

GODINA 3014. || 1

И те како ћемо да путујемо кроз будућност!
Ако не гледамо кроз будућност, живот нам
се неће променити!
ВАЊА

Ја бих желео да 3014. све изгледа ледено и
да буде најхладнија година, зато што волим
снег јер се сва деца грудвају док одрасли
буду у кућама и пропусте целу зиму.

СТРАХИЊА

Телефони ће бити
наруквице, робот ће им
правити хлеб, гвоздене
оловке ће саме писати и
јешће се пилуле.

МАРКО

GODINA 3014. || 1

Човек притисне дугме и створи му се,
оствари се оно што је желео.

ЛЕНА

На улицама ће бити робо-чистачи. Људи ће
имати аутоматске хранилице. Биће лифтова
на планинама и даљинских управљача за
куће.

БОРИС

и престаните!

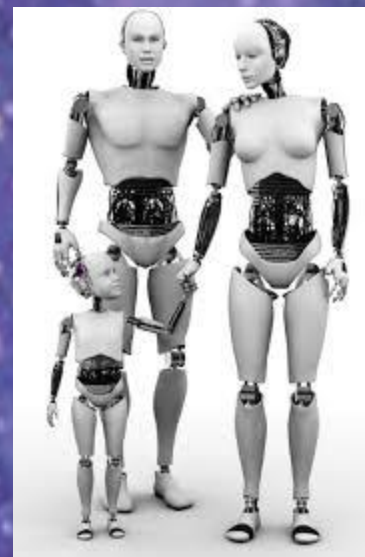
Избациће нас из

магичног света!

САРА

Ко то може да зна?

ЛАНА

КАД СУНЦА НЕМА

Како је тужно
кад сунца нема,
к о да се нешто
страшно спрема.

Кад облак тамни
сунце скрије,
ништа весело
и лепо није.

Тужно је када
сунчане дане,
замени хладна
зора што сване.

Анастасија Бокан II-2
Давид Кнежевић II-2

НОВОГОДИШЊА ЈЕЛКА

Нова година нам стиже,
снег је пао, све се бели,
а и Божић све је ближе,
сви смо срећни и весели.

Добили смо лепу јелку
у башти је засадили,
донели смо све украсе
свечано је окитили.

Сијалице разнобојне
по њој светле, па је красе
и у ритму, уз музику
повремено све се гасе.

ЗИМА

Долази зима. Снег је покрио траву својим белим покривачем. Јелке су обукле своје дугачке бунде. На гранама дрвећа висе леденице. Врапци су се шћућурили у својим гнездима, а птице селице су отишле на југ. Све је чисто и бело. Мраз је по прозорима исцртао разне облике. Из димњака се виори дим као нека сива застава. Људи се греју у својим кућама, а животиње су се завукле у своја склоништа. Једино деци није хладно. Обучени у топлу одећу, са осмехом на лицу трче по снегу а он шкрипи под њиховим ногама. Они воле кад им се пахуље нежно лепе за лице. Све је утихнуло, само се чује понеки дечији глас...хајде да правимо Снешка. Све је спремно за зимски сан.

Никола Капелан I

ПАДАЈТЕ ПАХУЉИЦЕ

Пахуљице мале,
падајте на брег,
деца много воле
кад навеје снег.

Падајте, пахуљице,
нежне, беле сад,
деца много воле
кад забели град.

Летите, пахуљице,
украсите јеле,
деца много воле
кад су снежно беле.

Пахуљице меке,
падајте на ручице,
помилујте лице
те румене дечице.

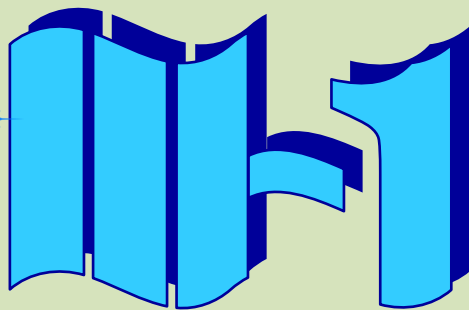
Никола Капелан II-2

ДОЛАЗИ НАМ ЗИМА

Долази зима,
Опада лишће,
А зелена трава је покривена белим
покривачем.
Деца се радују игрању на снегу,
Санкању и грудвању...

Беле пахуље падају на децу,
А деца се радују игрању на снегу.

Лара Тубић II-2

Александар Лукић

Николина Јеличић

Анђела Радујко

ЗИМА

Пада снег,
пада снег,
покрио је
висок брег.

Велика јела
изнад нашег села
од снега је сва
побелела.

Јуре санке
низ бели брег,
радују се деца
што је пао снег.

Стефан Павловић

Татјана Радошевић

Анђела Мандић

МАЛА БАНАНА

Једнога дана
мала банана
устала из чиније
и изјурила из стана.

На путу до школе
срела је децу
која је воле.

Скочила су деца на
банану,
побегла је она
ка своме стану.

Скочила је у своју
чинију,
неће више
да пређе линију.

Александра Јевтић

Ања Илеш

МЕДВЕД И КРУШКЕ

Ја сам мали медвед,
а велика ми њушка,
омиљено јело ми је
велика, сочна крушка.

Моја велика њушка
увер њуши
где је зрела крушка.

Ал кад око крушке
лети рој пчела,
њушка ми буде
као крушка дебела.

Александар Лукић

Милан Павловић

Стефан Павловић

Одељење учитељице Мире Бојиновић - Лабус

МАЗА СЛАВИ БОЖИЋ

Деда Мраз је бели
и срећу нам дели.
Вау ево Деда Мраза!
Повикао је Маза.
Мама каже Мази
„Украси су у вази“
Кити јелку Мазо,
док не буде касно.
Прави Снешка Маза,
шешир му је бели.
Маза срећан сав,
отвара поклон сам
И ево краја приче
мази срећно лице.

Лука Кеџман

ДЕДА МРАЗ ЈЕ БЕЛИ И СРЕЋУ НАМ ДЕЛИ

Деда мраз је бели
и срећу нам дели.
Дели пакетиће
свуда по свету
у небеском лету.
Бела брада
у њој се свашта крије
разне враголије.
Следеће године ће поново доћи
пакетиће донети
и осмех са собом донети.

Дуња Шљивар

НОВОГОДИШЊА ЈЕЛКА

Сија јелка новогодишња
Као и прошлогодишња
Толико су лепи украси њени
А највише се свиђају мени.
Око јелке пакетићи
А на њој колачићи.
Најлепша је звезда њена
Диви јој се мала Лена.
Прошла је година Нова,
Пуна је лепих снова

Марта Радошевић

ЗИМА,ЗИМА Е ПА ШТА ЈЕ

Зима дође,
радост дели,
То је зимски,
уздах вели.
Код свих пахуљица,
зимска бела,
Хладна лица
Божич Бата,
Куца на врата.
цело село бело,
Много људи је весело.
и све је то,
Тако прошло,
све док пролеће,
није дошло.

Анђела Ђурић

Деда Мраз се весели и срећу нам дели

Деда Мраз се весели
и срећу нам дели.
Из далеке Лапоније он дође
и све до зиме за час прође.
„Хо,хо,он стално говори
и никада не заборави
да усрећи сву децу
и да им да бар једну перецу,
па чак и ону децу на крају света
где нема ни једног дрвета.

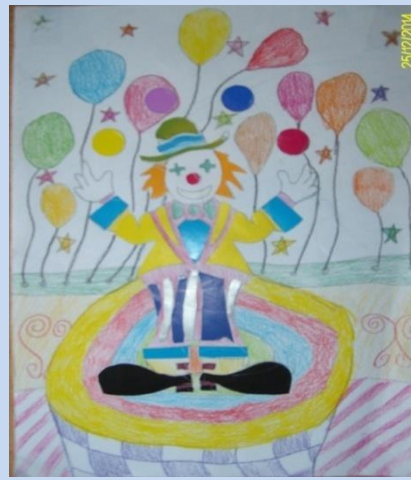
Кроз оџак он улази
кад сунце залази
и кад месец сија
он се пробија,
кроз облаке густе
јакко,јакко чврсте
са ирваса својих девет.

Ушао му снег у косу,
а иње се створило по носу
али њега брига
што се време поигра
кад свој посао мора да обави,
то никако не сме да заборави.

Црвено му одело
а зној му дошао на чело,
па како и неће
кад он целу ноћ без свеће
небом огромним језди
и види сјај на маленој звезди,
а осветљава му пут
велик Месец жут.

Деда Мраз воли сву децу
и свима поклони плишаног мецу
дужност му је да сву децу усрећи
и да свима дође кући.

Ивана Зорић

Милица Дукић

Незабораван доживљај

Дошао је и тај дан када сам требала да отворим своје поклоне који су били испод дивно окићене јелке.

Први поклон који сам отворила био је друштвена игра „Погоди ко сам“.Замолила сам родитеље да је заједно играмо.Разнобојне лампице са јелке осветљавале су собу.Кућом се осећао мирис чоколадних колача.Чуло се пуцкетање ватрице.Уживали смо у игри и јели омиљене колаче.Смех и радост су се увукли у наша срца и кућу.

Најлепши доживљај ми је када је цела породица на окупу и уживамо у новогодишњим празницима.

Милица Селаковић

Милица Дукић

Мој друг

Селио сам се више пута и упознао пуно другова и другарица. Ипак мој најбољи друг тј. другарица је Јована. Њу знам од малена.

Јована живи у Футогу. Ја сам живео у истој улици са мојим родитељима, сестром, бабом и дедом у дединој кући. Јованина кућа је преко пута. Нас двоје се одувек дружимо. Никад се нисмо посвађали. Она је старија од мене две године. Када је кренула у први разред, научила ме је да читам и пишем. После неког времена почела је да ме учи математику и енглески. Када сам почео да тренирам фудбал ја сам и њу учио да игра. Сада Јована игра са нама дечацима. Често смо правили несташлуке. Када сам се селио из Футога у Нови Сад обоје смо били тужни. Ипак када сам долазио код бабе и деде обишао сам и Јовану.

Јована ми је најбољи друг зато што ће учинити све за мене као и ја за њу.

Милан Торбица

IV₁

Соња Предић

Драган Ђулибрк

Моја омиљена књига

Моја омиљена књига је збирка песама “Кад порастем бићу Ноле”. Песме је написао Благоје Баковић.

Књигу сам на поклон добио од тетке. Она зна да ја много волим тенисера Новака Ђоковића. Све песме у збирци посвећене су одрастању шампиона Нолета. Неке говоре о малом Нолету и рекету који је био превелик за њега, али он није одустајао од тренинга. Много је вежбао и тренирао да би постао шампион у тенису.

Из ових песама сам научио колико је важно бити вредан и упоран да би постигао успех.

Мој идол Ноле је племенит човек јер помаже другима. Песник каже: “Ноле има као дете срце веће од планете”.

Богдан Влаховић

ЈЕДАН НЕЗАБОРАВНИ ДОЖИВЉАЈ

Доживљаји могу бити: лепо, добри и лоши. Сви они нам остају дубоко у сећању.

Једног сунчаног дана са другарицом Наталијом сам се возала бициклом. Одлучиле смо да тако проведемо дан не очекивајући непријатност. Наишле смо на једну рупу. Наталија је предложила да пређемо преко ње, али се ја нисам сложила. Не обраћајући пажњу одједном су се испред мене појавила кола. Чула сам узвик „Мина!!“. У тренутку се овај дан натмурио. Почела је крв да цури. Наталија је брзо отишла до њене маме. Одвеле су ме код докторице Славе. Она нас је упутила за Нови Сад да ми шију ногу. Срце ми је лупало од страха и зној је цурио низ моје лице. Наталијина мама ме је одвезла до Дечије болнице у Новом Саду. Моја мама је већ била у граду, па нас је тамо чекала. Док сам се пењала, ноге су ми се тако тресле да сам скоро пала. Кад сам ушла у ординацију било је језиво. Доктор ми је рекао да стиснем зубе, да ће анестезија да ме боли. Када смо се враћали кући ја сам у себи рекла „Ништа страшно није било“.

Овај доживљај ћу памтити јер сам доживела једну страшну, изненадну и језиву авантуру.

Мина Совиљ

ЗИМСКА НОЋ

У тихој зимској ноћи
чује се само
звонава сата,
стиже нам, стиже
Божић на врата.

Божић, Божић Бата
куца нам на врата,
стигао нам и снег
да прекрије брег.

Пахуљице беле
баш су тако хтеле
да прекрију брег
и да пада снег.

У тихој зимској ноћи
деци неко рече
Деда Мраз вам сад
колачиће пече.

У тихој зимској ноћи
чује се само
звонава сата
стигао нам Божић на врата
Александра Трифуновић

БОЖИЋ

Божић стиже,
лишће ниже
ветар дува
Божић га чува.

Пахуљице мале, беле
прекриле су брег
Божић нам стиже
и нападао је снег.

Стефан Карановић

Вања Вуцеља

Катарина Милић

БОЖИЋ НАМ ДОЛАЗИ

Зима стиже,
успомене ниже

Град се кити
стављају се сребрне нити.

Поток у гори
више не жубори
Анђео бели
људима вели:

„Божих нам долази,
стара година одлази“.
Ситне, мале
лампице се пале.

Анастасија Кеџман

Јована Јовановић

Милош Шарац

Ања Петрић

ДЕДА МРАЗ

Пада снег прекрио брег
Оџаци су црни,
а пакети Деда Мраза пуни.

Ирваси звоне
и санке гоне,
санке се сјаје,
када љубав гаје.

Деда Мразова брада
покисну тада.
Јелка се сјаји
када љубав гаји

Свако дете поклончиће
од Деда Мраза добиће.

Јована Гњатовић

СТИЖЕ ЗИМА

Стиже нам зима,
санкање по снегу,
доноси радост свима.

Деца се грудвају
по пољима белим
скачу ли, скачу
и ја се веселим.

Висока брда,
пуна су снега,
Деда Мраз са ирвасима
белим,
спушта се на земљу
и децу весели.

Анастасија Гњатовић

Анастасија Кеџман

Наталија Иванишевић

Александра Трифуновић

Виолета Мрђа

Мирјана Тулибрк

Леона Струхарик

Дејан Бенша
Никола Јелечанин

Анастасија Гњатовић

Милош Шарац
Александар Милић

ПРОДУЖЕНИ БОРАВАК

ПРОДУЖЕНИ БОРАВАК

НА КРИЛИМА МАШТЕ

Кад сам се пробудила, угледала сам на полици књигу која раније није била ту. Необична је. Има златне корице.

Кад сам је читала, утонула сам у свет бајки. Било је прелепо! Сва та необична бића трчала су и скакала по пољу. Сазнала сам да се тај градић зове Бајкоград. Било је патуљака, принцеза, дивова, веверица, коња, разних животиња.....Сви ти радознали погледи гледали су у мене. Била сам једини човек. Али нису марили за то. Занимала их је само игра. Тамо није било школе. Нико из Бајкограда није знао шта је школа. Одвели су ме у пећину. Кроз њу је текао поточић. Уливао се у бистро језеро. Сви су из њега пили воду, купали се и прали веш. Поред језера било је позориште. Звало се "Машта". Заузела сам прво место у првом реду. Глумили су дрвени лутци и луке. Један од њих је био Пинокио. Скакали су, играли, плесали. Кад се представа завршила пошла сам на цветно поље. Нисам више била обучена као пре. Имала сам сребрну хаљину и златне балетанке. На глави сам имала круну од дијаманата. Коса ми је била исплетена у две плетенице. На цветном пољу је Снежана брала мирисне цветове.. Придружила сам јој се. Разговарале смо у цвећу. Набројала ми је сваки цвет са ливаде :лале,љубичице, љиљане, орхидеје, дан и ноћ и још много других. Касније сам јој причала о себи и својој породици. Била сам цео дан у свету бајки. Случајно сам плеснула рукама и испред мене се ниоткуд појавила птичица, што је значило да имам чаробне моћи! Своје моћи сам искористила тако што сам помагала становницима Бајкограда. Створила сам школу. Сад су сви иши редовно у њу и били су писмени. Ја сам им била учитељица. Научила сам их све што треба да зна сваки пристојан ђак. Кад сам одлучила да идем кући, одвео ме је прекрасан крилати коњ. Кад сам дошла кући мама ме је питала где сам била, а ја сам рекла да је то дуга прича. Она књига није више била на полици, схатила сам да је ово само сан.

ИВАНА ЗОРИЋ

Поштуј и учи језик других образованих народа, али никада не заборави: Као што је учење страних језика лепо, тако је употреба властитог језика до крајњих могућности – дужност.

(F. Kolcsey)

У октобру месецу библиотеку је посетила новинарска секција. Секцију води учитељица Мира Бојиновић Лабус. Договорена је и сарадња са библиотечком секцијом у даљем раду, активностимаистих.

Нова активност у школској библиотеци била је продајна изложба издавачке куће "ЛАГУНА". Изложба је била отвореног карактера, доступна целокупном грађанству из места. Ученици су радо посећивали изложбу, неколицина књига је и продата а самим тим обновљен је и књижни фонд наше библиотеке.

ОНАЈ КОМЕ СЕ ДИВИМ

Сећам се те хладне зимске ноћи, било је Бадње вече. Пахуље су провејавале, а дрвеће се огледало на месечини у новом огртачу.

Из куће сам посматрала ту зимску идилу. Изненада сам уочила пламен који је тињао из моје гараже. Без размишљања сам позвала родитеље. Тата је рекао да позовемо ватрогасце, а у себи се молио да не буде касно. Покушао је да угаси пламен, али узалуд. Схватио је да се ватра брзо шири и тада је схватио шта мора прво да уради. Кроз пламен је ушао у гаражу и последњим атомима снаге извукао кола и спречио велику трагедију. Ватрогасци су му честитали на брзини и досетљивости, јер би у супротном штета била много, много већа.

Кад помислим шта је могло да се деси, знам коме треба да се дивим увек и свуда.

Јована Медић

ЈУНАК МОЈЕ ПОРОДИЦЕ

Прави јунак наше породице је мој тата. Он је висок и снажан. Има кратку црну косу, смеђе очи које ме увек нежно гледају. Прсти на рукама су дуги, као и моји. Њима може да направи све, а од неисправног апарата као чаролијом створи исправан. Много пута ме је водио у своју фирму и то ми се допало. Зашто је мој тата за мене највећи јунак? Кад сам тужан он ме засмеје, а кад сам срећан заједно се смејемо. Кад ме старија деца дирају он ме брани. Стварно је посебан, паметан, вредан, сналажљив и духовит. Дobar је биологичар и ту ми највише помаже. Мој тата је за мене највећа подршка и инспирација.

Марко Тинтар

ПРИЈАТЕЉСТВО СЕ НЕ ДОБИЈА
РОЂЕЊЕМ, ОНО СЕ ДЕСИ, А ДА ТОГА
НИСМО НИ СВЕСНИ!

ПРИЈАТЕЉСТВА СЕ СКЛАПАЈУ
СЛУЧАЈНО И НЕПОВЕРЉИВО,
БОЈАЖЉИВО, КАО ДА СЕ НАШЕ
МИСЛИ И ИСТА ИНТЕРЕСОВАЊА
НЕГДЕ СРЕТНУ ИЗМЕЂУ НАС, А МИ
СХВАТИМО КОЛИКО СМО СЛИЧНИ
ЈЕДНИ ДРУГИМА.

ПОСТОЈЕ РАЗНА ПРИЈАТЕЉСТВА,
АЛИ ОНА ИЗ ШКОЛЕ И РАЗРЕДА СУ
ИПАК НАЈЈАЧА!!!

ПЕСМА О МОЈОЈ ДЕВОЈЦИ

На улици сам био,
када сам је угледао.
Изобличи́ла ми се фаца,
јер крај мене беше
најлепша девојчица.

Мило ме је гледала,
погледом ме мамила,
под кожу се увукла,
и скроз ме дотукла.

Од кад видех
то лепо лице,
сваки дан је леп
и проводим се лудо.

Душан Кеџман

МОЈ РАЗРЕД

Мој разред увек први.
Први и најбољи.
Сви смо добри,
сви нас хвале,
ми немамо мане.
Сложни и јаки,
Лепи и млади.
У разреду добра атмосфера
влада,
пуно смеха, пуно шала.
Пети два је најбоља
генерација
и моја друга породица.

Сергеј Покушевски

ПОЗНА ЈЕСЕН У МОМ КРАЈУ

Позна јесен сада влада,
уморна киша и магла
пада.
Сиви облаци лагано
стижу,
хладни дани се нижу.
Ветар љуља оголено
дрвеће,
улицама носи опало
лишће.
Ускоро ће пахуљице
беле боје,
неће бити веће радости
од моје.
Таква је јесен, не мари
јер и она има својих
лепих чари.

Тамара Чинчурак

1. Какосезовеш? Нађа Зорић
2. Шта тренираш? Атлетику.
3. Дали си освајала медаље? Да. Имам укупно дванаест медаља и један пехар.
4. Колико дуго тренираш? Две године и три месеца.
5. Коју дисциплину највише волиш? Прескакање препона и скок у даљ.
6. Из којих дисциплина си освајала медаље? Скок у даљ, препоне и трчање на 600 метара.
7. У којем клубу тренираш и где? Тренирам у АК „Војводина“ у Новом Саду на стадиону „Карађорђе“.
8. Зашто волиш атлетику? Одувек сам волела да трчим. Свиђају ми се осећања која осећам док тренирам.

Спртисте интервјуисала: Анђелк Лукић

1. Како се зовеш? Алекса Младеновић.
2. Колико имаш година? Имам једанаест година.
3. Шта тренираш? Тренирам кошарку.
4. Да ли си икада био селектован? Да, сваку утакмицу.
5. Колико дуго тренираш? Тренирам четири године.
6. Ко ти је омиљени кошаркаш? Омиљени домаћи кошаркаш ми је Милош Теодосић, а страни Кајри Ирвинг.
7. У којем клубу тренираш? Тренирам у КК „Челарево“.
8. Да ли си освајао медаље? Са КК „Челарево“ освајао сам треће место на међународном турниру.

1. Како се зовеш? Зовем се Душан Кеџман.
2. Шта тренираш? Тренирам фудбал.
3. Где тренираш? У Челареву.
4. Колико дуго тренираш? Тренирам пет година.
5. Да ли си играо за репрезентацију? Јесам, прошле године.
6. Колико си голова постигао? Постигао сам девет голова.
7. Зашто волиш фудбал? Зато што је то мој омиљени спорт, игра за мушкарце. Моја жеља је да у будућности будем фудбалер.
8. Ко ти је омиљени фудбалер? Мој омиљени фудбалер је Бранислав Ивановић.

ПРИРОДА

Природа је све што нас окружује,
што нас спаја у радост загрљаја.

Природа је све што нам прија,
што нам јавља да је све лепо
и што нам доноси лепе вести.

Природа није зло, свађање, псовање,
зато треба да је негујемо, мазимо
с љубављу.

Никола Векић

ПЕСМА О ЗАХВАЛНОСТИ

Хвала мами, хвала тати
за живот који су ми пружили.

Хвала брату, хвала сестри
за играње и разумевање.

Хвала баби за све
што ме је досад научила.
Хвала учитељици за
прва слова и прве бројеве.

Хвала друговима и другарицама
за другарство које смо стекли.
Једном речју свима хвала за све!

Ивана Пота

Х Р А С Т

Ја сам дрво храста
и врло великог сам раста.

Живим у шуми густој,
често мрачној,
често пустој.

Усамљен не волим бити,
децу волим, не смем крити.

Зато њишем гране своје
кад видим лишће твоје.

Па се тада од среће и весеља
тресе шума цела.

Драган Малешевић

ШЕСТИ ДВА

VI - 2

Јесењи крос 27.09.2014. на стадиону ЧСК

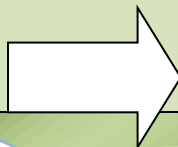
Девојчице : 1. Место Анђела Јеличић
3. Место Данијела Штајфер

Дечаци : 1. Место Страхиња Пилиповић
1. Место Немања Пилиповић

Дечија недеља 6.10.- 10.10.2014. „Брзо брже“

Дечаци и девојчице 6-2 прво место

Уличне трке Бачка Паланка

2.место Анђела Јеличић

1. место Страхиња Пилиповић

**СПОРТСКИ УСПЕШНА
2014. ГОДИНА**

Интервју са учитељицом

Надом Бањац

1. Колико година сте у просвети? У просвети сам 25 година.
2. На који начин помажете деци у школи да науче неке битне ствари о животу? Трудим се да кроз игру дам примере из реалног живота и повезујем наставу са практичним животом.
3. Када бисте могли поново да бирате, који би ваш избор професије био? Васпитач
4. Како решавате проблем недисциплине? У томе ми помаже мој асистент-председник одељења.
5. Да ли вам је то што сте учитељ помогло у тренерском послу? Јесте, помогло ми је пуно.
6. Зашто сте, од свих спортова изабрали баш стони тенис?
У то време, моја средња сестра је тренирала стони тенис, мислим да је то утицало на мој избор.
7. Колико дуго сте тренер у СТК Челарево? 18 година.
8. Шта за вас представља стони тенис? Изазов на првом месту, затим жеља да усмерим децу на правилно коришћење слободног времена, и успут, стварање врхунских играча.
9. Да ли је за доброг спортисту потребан само таленат или и напоран рад уз то?
10. СТК Челарево важи за расадник стонотениских талената. Да ли се слажете са том констатацијом? Апсолутно.
11. Шта нам можете рећи о нашим младим стонотенисерима? Тренутни услови за рад и нису баш најбољи, али се трудимо да заједничким напором превазиђемо све проблеме. Наши стонотенисери су најбољи у општини и међу најбољима у држави. Поносни смо што су наши играчи чланови репрезентације Србије у свим категоријама.
12. Да ли кажњавате неуспех?
- НЕ!!! Играч који не уме да прихвати пораз, никада не може постати прави победник.
13. Који је ваш највећи успех?
- Медаља са Светског купа, пет европских и 34 балканске медаље . И свакако то што ми је указано поверење да будем Савезни тренер мушке кадетске и јуниорске репрезентације.
Када су у питању успеси постигнути на школским такмичењима, истакла би да је више пута освојена медаља на школском Републичком првенству, КУП ТОЛЕРАНЦИЈЕ.
14. Који је ваш мото у животу?

15. Шта бисте поручили младим генерацијама? Поштујте оно што сте наследили и градите даљу своју будућност.
16. Омиљена боја? Љубичаста
17. Омиљени певач? Група „Зана“ и мој супруг (ха ха ха ха ха ха ха).
18. Омиљени глумац и глумица ? Џулија Робертс и Хју Грант.
19. Омиљена књига? Алхемичар Паула Коелеа.
20. Клуб за који навијате? ПАРТИЗАН!!!

Припремили ученици – новинари : Лука Јоњић и Страхиња Пилиповић 6 -2

Слике мог места

Када се окренем уназад чини се као да сам јуче рођена. Време некако брзо пролази, али у мојој старој кући као да је стало.

Велика жута кућа и после много година поносно стоји у Војвођанској улици у Челареву, иако у њој више нико не живи. Кућа је јако стара и има велики, упали кров са старим цреповима. Када гледате кућу, прво приметите два велика прозора са прљавим стаклима и са дрвеним оквирима избледелим од сунца и кише. Поред прозора дрвене степенице и врата, која, и док сам ја живела ту, нису служила као улаз, али их је дека фарбао и украшавао свако лето, иако нису имала значај. Двориште је окруживао велики бетонски зид, а на средини капија, тешка и велика. Дуж целе куће је велики ходник, а на крају ходника су климаве степенице које воде у цветну башту, коју је одржавала моја покојна бака. У тој баштици, разнолики мириси цвећа чинили су сваки тренутак још лепшим.

Таква природа се може видети и у Каштелу, где се зеленило налази докле год поглед досеже. Око дворца се простирала шумска стаза. Посебан осећај је кад се шеташ у врелим летњим данима, па те благи поветарац милује по лицу, а мириси шуме буде сва чула.

Испред куће је дека ископао земљни подрум изнад кога је била остава у којој је чувао разне стаклене боце и свој алат. Са друге стране дворишта, налазили су се чардаци и оставе за кукуруз. Ја их никад нисам видела празне. Поред остава је дека саградио гаражу у којој би паркирао тракторе и разне машине за њиву. На средини дворишта био је бунар из ког би ми дека свако јутро дрвеном кантом вадио чисту воду која би угасила сваку жеђ.

Собе су биле велике са високом таваницом. У свакој соби се налазила по једна пећ. Свака од њих је одлично грејела, и те пећи су зими биле незаменљиве. Такође, у свакој соби су на зидовима висиле слике, пожутеле од стајања. Те слике ме много враћају у прошлост и подсећају на многе догађаје. Омиљена соба у мојој старој кући била је кухиња. У њој су се увек осећали леви мириси, када би бака и мама кувале. Када би дека долазио са њиве, касно у ноћ, завалили би се у фотељу и он би ми причао не стварне догађаје и приче. Поред кухиње била је најлепша соба у целој кући, али и највећа. На једном зиду била су два велика прозора која су гледала на улицу, и полица са дечијим књигама које би ми дека читао пре спавања док сам била мала. Поред полице налазили су се ормани пуни ствари који су прекривали цео зид.

Јако ми је жао зато што се сад само присећам на моју стару кућу, волела бих да је реновирамо и поново живимо тамо јер ме веже за многе успомене.

Оливера Ковачевић VII-1

СЛИКЕ МОГ МЕСТА

Живим у Челареву. Оно је много мало место, али ипак у њему има много лепих ствари.

У центру се налази парк са игралиштем. Ту се може наћи много врста цвећа, дрвећа, жбунова. Ту се налази и споменик Здравка Челара, по коме је Челарево добило име. Близу парка је каштел. У њему је саграђен дворац Дунђерски. Одмах поред каштела се налази пивара „Калзберг”. У њој се производи „Лав” пиво. На почетку Улице Моше Пијаде налази се моја кућа. Травњак испред куће је увек уредно покошен. Дрвеће и жбуње му даје додатну лепоту. Орах мами пролазнике да пробају његове укусне плодове. Испред куће је, такође, засађен леп жбун који цвета у мају и августу. Његови нежни цветићи и танке гранчице чине огроман букет, који само приро може да поклони ономе ко брине о њој. У дворишту се налази много ружа: грмуша, патуљастих... Оне када процветају у мају моје двориште изгледа као прелепи рај. Међу њима је најлепша магнолија која изгледа као краљица са својим љубичастим крунастим цветовима. Понекад ми се чини као да је краљица огромног врта. Башта се налази мало даље од куће. Задовољна сам када могу да уберем зреле плодове воћа и поврћа, које су моји родитељи и бака гајили са љубављу. Кућа је такође много лепа и изнутра. Дневни боравак је огроман. У њему волимо да гледамо телевизију и да причамо. Трпезаријски сто је, такође, јако велики. То нам говори да волимо да се дружимо и да дочекујемо госте и комшије. Ту слаavimo славу, дочекујемо Нову годину, Божић и прослављамо рођендане. Столарија је светле махагони боје. Купатило је у браон и окер тоновима. Спаваће собе су много различите. Бакина и родитељска соба су беле боје. Ту монотонију ремете шарени покривачи са много цветића и шара. Сестрина и моја соба су мале али и јако лепе. Миличина соба је у зелено-љубичастој боји, а моја у тиркизно плавој и љубичастој. Сам избор боја говори да смо много различите. За крај сам оставила да вам опишем радну собу мога деке. Ту су зидови и тепих крем боје, а сав остали намештај је у боји дрвета. У њој је мој дека волео да решава укрштене речи. У њој је, такође, сакривао много бонбона за мене. Мој дека више није са нама и зато сад кад се нађем у вратима те собе осетим се јако усамљено, јер знам да у њој више нема оне особе која ће ми дати тако жељени слаткиш. У орманима те собе стоје и многе књиге. Пре него што је умро дека ми је поклонио књигу песме Мирослава Антића. Недавно смо за лектилу обрађивали његове песме. Док сам читала песму „Опомена”, то је била његова омиљена песма, почеле су да из мене излазе осећања туге и радости у исто време.

Много волим мој дом, а тако и место у ком живим. Често размишљам какав ће бити мој будући дом. Волела бих да га градим из темеља и да у њега уткам сву своју љубав. Дом без љубави и није дом, већ само кутија која нас штити од кише ветра и сунца.

Ксенија Мирковић VII-1

СЛИКЕ МОГА МЕСТА

Живим у малом месту по имену Челарево.

У Челареву све куће су скромне са баштама по којима се сади поврће. Мале капије углавном црвене боје украшавају дивна дворишта у којем се могу видети дрвене саксије са шареним цвећем. Зелене ћуприје и дубоки канали су окићени младицама цвећа.

У парку деца су се играла на љуљашкама, док је благи ветар миловао високе борове. Клупе на којима је било суво, опало лишће украшавала је предивну, младу траву. Недалеко се налази каштел са огромним дворцем којег красе његови божанствени стубови, око којих се налази густа живица по којима се скривају мали врапци. Зидови величанственог дворца су умирујуће наранџасте боје који су украшени огромним прозорима са дрвеним рамовима. Поред дворца се налази предивно „Слоново дрво“ које има своје велико дебело стабло. Око њега се налази дрвеће које својим бојама краси каштел. Путић који води кроз шуму је узан и њега украшавају мали маслаци и беле раде.

велико стабло обореног храста служи спретним веверицама да скривају своје жирове. Један огромни лешник својим плодовима окупља људе који их окупљају.

Моје родно село Челарево је најлепше, због свог дивног пејзажа и због љубазних људи.

Марија Дробац VII-1

ЗИМА

*Прошло је наше јесење доба,
дошла је на ред зима да се проба*

*Ветар нам је лишће однео
а сада сиви облак снег донео.*

*Ускоро ће нам Нова година доћи
а зима још увек неће проћи.*

*Доћи ће још хладнији дани
када неће моћи да се излази вани.*

ПЕСМА О ДЕДА МРАЗУ

*Црне чизме, бели снег ...
Ко се пење уз наш брег?*

*Црвени појас, седа брада
Ко стиже пред врата града?*

*Црне чизме, бела стаза,
Ето стазом Деда Мраза.*

*Шта ли носи, врећу има!
Долази ли с поклонима?*

Зимске чаролије

"Поглед са мог прозора изгледа као најлепша разгледница са зимским мотивима.

Гледам кроз прозор и видим пахуље које се пресијавају на светлу уличних сијалица. Оголело грање је добило лепо бело одело. Траву је покрио бели прекривач, изгледа као најлепши бели ћилим. Подсећа ме на шећерну вуну. Све је бело, кровови кућа као да су добили беле капе. Зелене јелке из мог парка имају лепе беле бунде.

Људи корачају по белом покривачу а на лицима је благи осмех. Чини се као да је снег успео у њима да пробуди оно детињство што су изгубили док су одрастали. Све је некако нестварно, лепо као у бајци. Тако меко паперјасто и нежно.

Толико је поглед диван са мог прозора да сам на тренутак заборавила да сам у мојој топлој соби. Као да сам се нашла у неком нестварном свету.

Made by 7₂

Дани мог детињства

Најлепши период мог детињства се још није завршио. Поред свих догађаја, мени је био најлепши онај дан кад сам упознала моју најбољу другарицу.

Имала сам три године. Био је летњи распуст. Прекопута моје куће живели су човек и жена старијих година. Они су имали унуку која је неколико дана старија од мене. Једног сунчаног летњег јутра дошла је једна симпатична девојчица. То је била Кристина. Отишла сам код ње да се упознамо. Тај дан смо провеле заједно играјући се дечијих игара. Постале смо најбоље другарице. Када смо кренуле у обданиште ишле смо код исте васпитачице. И тако смо све до трећег разреда ишле заједно у школу, све док она није отишла да живи у Нови Сад. Тај период њеног одласка био је јако тежак за мене и њу. Биле смо нераздвојне и нисмо могле замислити ниједан дан да се не видимо. Она је долазила сваког викенда. Било ми је драго што сам је упознала и што ме није заборавила кад је отишла у Нови Сад. Сваки период одрастања смо провеле заједно. У сваком тренутку смо биле једна уз другу: делиле савете и помагале једна другој. Радовале смо се у срећним тренуцима и плакале у тужним тренуцима. Кристина и ја смо већ једанаест година најбоље другарице и не прође ни један дан да се не чујемо преко телефона. Имам само да кажем да моје детињство не би било забавно да њу нисам упознала. Драго ми је што имам такву другарицу.

У животу се стекну многи пријатељи, али само један је прави пријатељ. Такви случајеви су ретки, а мени је драго што имам таквог пријатеља.

Лидија Ракић, VIII₁

Једно јутро ме је подсетило на тебе...

Знате онај осећај кад устанете ујутру и када се почнете смејати без разлога?! Када вам дан има смисла само ако ту особу видите.

Осмех једноставно неће да „оде“. Смејем се без разлога већ неко време. Кад приђем њему срце заигра, брже него иначе... Он има крупне, браон очи, где се види цео свемир, сва она најлепша сазвежђа... Када се он смеје, то је нешто најлепше. Због њега жељно исчекујем понедељак, а и ви бисте га једва чекали, када бисте знали да ћете видети ту особу. Цео дан мислим на њега и кад дође ноћ једва чекам да заспим, да сањам њега, да сањам нешто нестварно, нешто што се никада неће догодити. Када разговарам са њим, стидљиво склањам поглед, стидљивим осмехом одговарам на сва његова питања.

Битно је да знате да најлепши осмех имају заљубљени!

Аничих Јана, VIII₁

.Наше духовитости

Ово каже наш друг кад улази у учионицу хемије: „Кад видим овај мирис...“, а онда се правда: „Не гледам ја то сваки дан, гледам бар једном дневно“. „Николи је црвен нос, као код оног Деда мразовог пса Рудолфа“. (Лукино запажање)

За ким чезнем и о коме сањам?

„Ни географију није волела. Не због граница. Не због градова. Већ због тога што није хтела да призна да је боле километри“- тако каже Ђорђе Балашевић, а ја се слажем са тим.

Љубав на даљину и чежња за особом која је далеко од тебе није ни мало лепа. Свако јутро је тужно са самом мисли да нећу угледати његове најлепше очи у којима је цео мој свет. Свака ноћ је лепша када знам да ћу га сањати. Тужно је када даљина слама сву лепоту љубави. Недостаје...Много недостаје, његов осмех и снажни загрљај у ком сам најсигурнија. Сваки дан помислим на тренутке које смо провели заједно и лажем себе како ћу га можда негде случајно срести. Дани су празни без њега, можда је чудно, али нико не зна да ме насмеје до суза као он. Сваки његов поглед чинио се као бескрај. Схватам да сам срећна када знам да спавамо под истим небом и да само оно може да нас раздвоји...нико други. Даљина није битна када је љубав довољно јака да издржи све километре који нас деле. Он је разлог моје чежње.

Кажу да све што је срцу драго далеко је, а чежња је не измерна!

Радосевић Јована VIII₁

Блискост далеких предела

Одувек су ме привлачила места у којима стално има забаве и где стално виђам нова лица...Херцег Нови је по мени најлепши град, не само зато што је тај град на мору, већ зато што тамо живе дивни људи. Овај град има широке улице, пуне различитих људи, има доста тврђава и цркви. Ту има дивних распрострањених плажа и пуно палми који праве прелеп хлад. Јасм са овим местом блиска јер је у овом граду све што волим и све што ме привлачи!

Аничих Јана, VIII₁

Наши спортски успеси

Кошаркашице Јелена и Николија са екипом освојиле II место на међуокружном такмичењу.

Брзина нам је јача страна

Школски крос

Девојчице:

1. место Јовановић Николија
2. место Кнежевић Јелена
3. место Чуха Драгана

Дечаки:

2. место Станковић Никола

Уличне трке у Бачкој Паланци

1. место Николија Јовановић
2. место Јелена Кнежевић

Дружили смо се у воћњаку

Аничих Јана, VIII₁

Бјелић Жељко VIII₁

Радошевић Јована VIII₁

СРЕЋНИ ПРАЗНИЦИ И ПРИЈАТАН РАСПУСТ!

О ЛЈУБАВИ И ЛЈУБОМОРИ

Љубав је лепо и пријатно осећање које је присутно у свачијем животу . Док човек живи , он осећа потребу да воли да буде вољен , јер без љубави његов живот би био празан и потпуно безвредан .

Постоје различите љубави , свака од њих човека чини срећним и испуњеним , уноси топлину у његово срце и пружа му осећај безбедност . Човек обично воли људе који су му блиски и који га окружују . Постоје и друге врсте љубави које га покрећу и испуњавају његов живот . То су љубав према спорту и клубу за који навија , љубав према домовини , свом граду и родном крају . Сваку од ових љубави човек носи дубоко у себи и не дозвољава никоме да их угрози . Оне су јаче од свега , чврсте су и неуништиве . Било да се ради о љубави према родитељима , брату и сестри, другарима и неким другим драгим људима или о љубави према свом кућном љубимцу , својој земљи и свом граду , нема великих разлика , јер свака од ових љубави је несебична , узајамна ја никад не престаје . Али постоји још једна врста љубави , потпуно другачија од свих осталих . Она је нежна је и крхка и мора се добро чувати . Због ове љубави срце човеку јаче куца , Тело му обзирмају устрепталост и неки чудни жмарци . Она мења човека , чини га узнемирен и помало несигурним . Када је исувише несигуран у себе и своја осећања , његову љубав прати Љубомора , Осећање које изазива бол у срцу и Велики немир у души . Зато онај који воли треба да се бори против овог ружног осећања , јер љубав је лепа само када нема љубоморе , када је стрпљива , искрена и чиста .

Љубав је осећање које побеђује све , човек када воли и када је вољен осећа се лепо , срећно и задовољно . Волети је најлепша ствар на свету , јер љубав чини чуда . Она човеку даје крила и без ње живот не би имао смисла .

Милкица Ступар

*Излет на обали Дунава. Уживање
са разредним старешином
Драгославом Жарковићем
Прелепо проведен дан!*

У нашем одељењу има 16 ученика. Било нас је 17 али се наша другарица Лидија Ракић одселила. Школовање је наставила у Словенији. Наставићемо и даље да се дописујемо и дружимо са њом.

НИЈЕ ЗНАЊЕ ЗНАЊЕ ЗНАТИ,
ВЕЋ ЈЕ ЗНАЊЕ ЗНАЊЕ ДАТИ. -
ЈОВАН ЈОВАНОВИЋ ЗМАЈ
НАУЧИ СЕ ОД МУДРИЈЕГ ТО
ТИ ЈЕ ВЕЛИКА КОРИСТ, И
НАУЧИ ДРУГОГ ТО ТИ ЈЕ
ВЕЛИКА ЗАДУЖБИНА. –
ДОСИТЕЈ ОБРАДОВИЋ

ПОСТИГНУТИ УСПЕСИ У СПОРТУ

Ивона Хорњачек - постигла 1 место на државном такмичењу у кајаку.

Александра Љубобратовић и Ивона Хорњачек-постигле 3 место на школском турниру из фудбала у Бачкој Паланци. Милица Мирковић-постигла 2 место на државном првенству из кошарке.

Русский язык

КОНЦЕРТ В РУССКОМ ДОМЕ В БЕЛГРАДЕ

Ученики, точнее ученицы, нашей школы «Здравко Челара», члены кружка русского языка, Яна Илеш-V2, Милица Милешевич- VI2, Милица Чулич-VIII2 (к ним присоединилась и ученица гимназии «20.октября», Александра Джилас), 9-ого декабря 2014.г. участвовали на концерте «КЛЮЧИ ОТ ДУШИ» в Русском доме в Белграде.

На этот концерт нас пригласили из Русского культурного центра в Белграде. Это был концерт учеников восьмилетних школ. Ученики говорили стихи известных русских поэтов, пели русские песни, танцевали, играли на гармошке и скрипке.

Наши девочки исполняли, всем известный романс, «ПОДМОСКОВНЫЕ ВЕЧЕРА» и песню «СЕРБИЯ- РОССИЯ».

Все прекрасно принимали песни наших девочек. Они пели и говорили сердцем . Аплодисменты были бурные, было великолепно.

Да, действительно, нам было хорошо- дети подружились, общались на русском языке и многие почувствовали, что у них есть друзья.

Верим, что это не последняя встреча и таких концертов будет ещё.

*Учительница русского языка
Любица Миличевич*

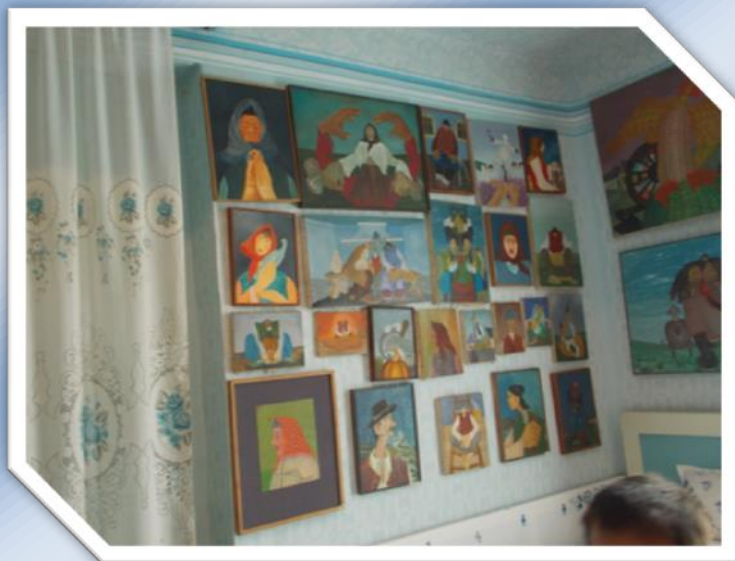
AJ MY SA UČÍME PO SLOVENSKY

V sobotu 8.11.2014 žiaci ktorí sa učia slovenský jazyk s prvkami národnej kultúry išli na výlet do Kovačici.

Najprv sme boli v Etno dome Martina Jonáša. On bol maliar a zaoberal sa insitným umením-naivna umetnost. Ked' bol malý, skrýval sa pod stolom a počúval o čom sa dospelí rozprávajú. Preto vždy kreslil malé hlavy a ruky a nohy veľké. Mne sa najviac zapáčila izba kde bol Indický predseda. Potom sme šli do školy kde sme mali obed a program. Obozreli sme si školu, ktorá bola veľmi čistá. Potom sme boli v Galérii insitného umenia a v Galérii Zuzany Chalupovéj. Tam sme si mohli kúpiť reprodukcie obrazov. Nakoniec sme boli v Relax centre v ktorom je bazén a športové ihriská. Tu sme sa futbalovali a nakoniec sme jedli palacinky, ktoré nám veľmi chutili.

Cieľom tohto výletu bolo, aby sme sa zoznámili s deťmi z iných osád, aby sme sa naučili niečo nové čo sme doteraz nevedeli.

Arijana Zbučnovicová VIII₁

ENGLISH

JOKES

Teacher: Please name two pronouns.
Student: Who? Me?
Teacher: Correct.

Candies have a greater sweetness
Houses shine at night
Rudolf is very happy
In the eve when Christmas comes.
Snow in my town will make its show,
Trees at Christmas look good,
Mother makes the most delicious food,
Angels are coming down and
Snowman is made to reward children with love.

Јована Радошевић и Јана Аничић VIII1

RIDDLES

Q. What has a face and two hands but no arms or legs?

A. A clock!

Q. What is the easiest way to double your money?

A. Put it in front of the mirror of course!

Q. What has a thumb and four fingers but is not alive?

A. A glove.

Q. What has to be broken before you can use it?

A. An egg.

Q. What has a neck but no head?

A. A bottle.

Q. What gets wetter as it dries?

A. A towel.

Q. What goes up and doesn't come back down?

A. Your age.

Q. What belongs to you but is used more by others?

A. Your name.

Q. Everyone has it and no one can lose it, what is it?

A. A shadow.

Q. It's been around for millions of years, but it's no more than a month old. What is it?

A. The moon.

Winter

Look! Oh look nature!

Winter has arrived.

Bows on the tree.

One, two, three!

Let's play

all, all day

in the soft, white snow

today and tomorrow.

The sun is set,

we need a blanket.

It creates frost

white as a ghost.

Santa says:

I've made cakes,

and lots of toys

for girls and boys.

Homes bright,

kids really fight

and throw the snow

and they will tomorrow.

By Ivana Zoric IV 1

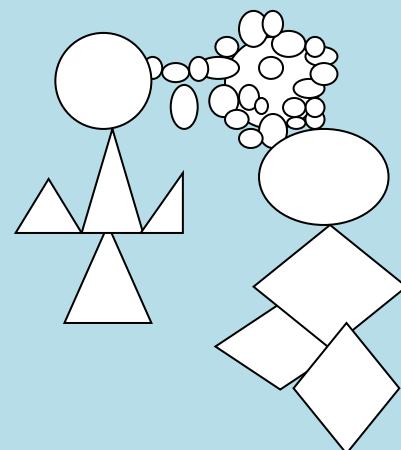

300 - МАТЕМАТИКА

НАЂА ЗОРИЋ 5 -2

1. Један дечак уплаши 10 врабаца и они одлетеше. Колико треба дечака да би се уплашило 86 врабаца?
2. Летело је јато гусака: једна напред, две позади; једна позади две напред. Једна гуска међу двома. Колико је било гусака?
3. Две главе, две руке, шест ногу, ходају само 4. Које ово ?
4. Четири пара голубова, колико је ту крила?
5. Колико ногу укупно имају две жабе, три јастога, четири тарантуле, два камелеона, три јеленка, два јелена, три зебе и два лептира?
6. На једном дрвету налазе се птице и инсекти. Они заједно имају 70 ногу. Ако долете две птице, а одлети пет инсеката остаће 24 ока. Колико је било птица, а колико инсеката на дрвету?
7. На једној фарми живе козе, овце и коњи. Коза и оваца заједно има 50. Оваца и коња заједно има 35. Коза и коња заједно има 25. Колико има животиња од сваке врсте?

15	1	11
	17	

А ти буди
реалан !

- РЕШЕЊА:
1. Један дечак
 2. Три гуске
 3. Јахач на коњу
 4. 16 крила
 5. Укупно 122 ноге
 6. 5 птица и 10 инсеката
 7. 20 коза, 30 оваца и 5 коња

Буди
рационалан !

